

Tết Về Thay Áo Mới

Người ta nói chim Quyên chuyên ăn trái nhãn lồng.
Tôi thật có ước mong được nhìn thấy chim đó.
Nhà tôi ngay đầu ngõ, cây nhãn trồng ba năm.
Cây nhãn đã trở bông. Và nó đã kết trái...

Thế mà tôi chờ mãi không thấy chim quyên đâu!
Nó ở tận rừng sâu? Hay nó trên núi thẳm?
Chưa thấy vẫn nhớ lắm, chim Quyên ơi chim Quyên!
Tôi nhớ như nhớ em yêu từ trong tiền kiếp...

Tương lai, đường đi tiếp. Ai về quá khứ xa?
Cái ngộ: Niềm Thiết Tha lại nằm trong hiện tại!
Trời sinh chi con gái cho con trai nhớ thương?
Trời sinh chi Quê Hương...đất chồn vờn mây khói...

Tôi không ai để hỏi, ba mươi năm quê người...
Trái nhãn cầm sấm soi, cây nhãn mờ muôn dặm!
Một thời tôi núi thẳm, một thời tôi rừng sâu
Chim Quyên lúc đó đâu hời tôi...chưa biết nhớ?

Buồn lật trang sách cũ, đọc ca dao băng khuâng:
"Chim Quyên ăn trái nhãn lồng
Thia thia nhớ chậu, vợ chồng quen hơi"
Chắc tôi chưa tới nơi cái mùi xưa vời vợi...

*Tết về thay áo mới
mùi Quê Hương tương tư...
Tôi cúi xuống bài thơ
thấy chim Quyên cái bóng!*

Trần Văn Lệ